

BÀI DỰ THI

**Cuộc thi: “BÁC HỒ TRONG TRÁI TIM TÔI”
(LẦN 4) NĂM 2025”**

Thông tin

Bài dự thi: Cảm nhận về “Nhật Ký trong Tủ”

của Chủ tịch Hồ Chí Minh

Họ và tên: Nguyễn Nhật Minh

Khoa: Luật

Email: nhatminhiop123@gmail.com

Cảm nhận về “Nhật Ký trong Tủ” của Chủ tịch Hồ Chí Minh © 2025
bởi Nguyễn Nhật Minh được cấp phép theo CC BY-SA 4.0.

PHỤ LỤC II

MẪU THÔNG TIN PHIẾU DỰ THI

(Kèm theo Kế hoạch số .....-KH/ĐU, ngày tháng năm 2025)

MÃ BÀI DỰ THI

(Do Ban tổ chức ghi)

THÔNG TIN DỰ THI

CUỘC THI “BÁC HỒ TRONG TRÁI TIM TÔI (LẦN 4) NĂM 2025”

1. Thông tin bài dự thi của thí sinh

Hình thức:

Bài viết cảm nhận

Video clip

Tranh vẽ

Tên sản phẩm dự thi: Cảm nhận về “Nhật Ký trong Tủ” của Chủ tịch Hồ Chí Minh

Thông tin tên cuốn sách, tác phẩm được phép lưu hành mà anh/chị/bạn/em/được học/đọc của Chủ tịch Hồ Chí Minh hoặc của các tác giả khác viết về Người đã truyền cảm hứng, nâng cao nhận thức, định hướng anh/chị/bạn/em luôn học tập và làm theo tư tưởng, đạo đức và phong cách của Chủ tịch Hồ Chí Minh:

2. Thông tin của thí sinh dự thi

Họ và tên: **Nguyễn Nhật Minh**

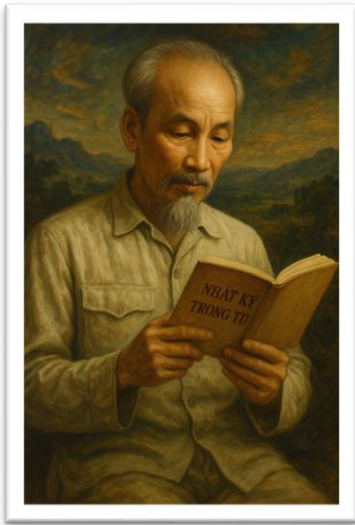
Ngày tháng năm sinh: **17/08/2004**

Thư viện/Khoa/Trường: **Chi bộ Khôi Kinh tế - Luật, Trường Đại học Nguyễn Tất Thành**

Số điện thoại cá nhân: **0792655975**

Địa chỉ email cá nhân: **nhatminhiop123@gmail.com**

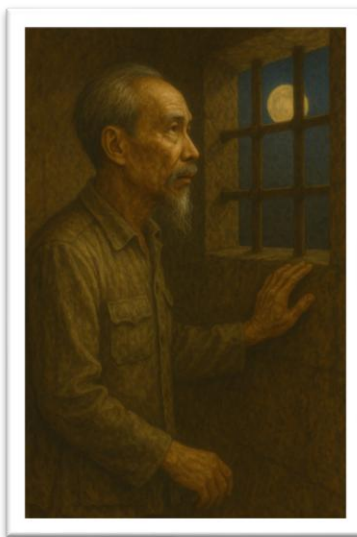
“Nhật Ký Trong Tù”

Khi lần đầu cầm trên tay cuốn "Nhật ký trong tù" của Chủ tịch Hồ Chí Minh, lòng tôi xao động đến kỳ lạ. Bìa sách đơn sơ, dòng chữ nhã nhặn, nhưng bên trong là cả một thế giới đầy đau đớn, nghị lực, lạc quan và trí tuệ. Cuốn sách không đơn thuần là thơ, càng không phải một bản ghi chép bình thường – nó là tiếng nói từ một tâm hồn lớn, vang vọng từ tận cùng khổ đau nhưng không hề yếu đuối. Tôi đã đọc từng dòng bằng cả trái tim, và rồi khép sách lại mà lòng vẫn rung lên mãi. Một điều gì đó rất thiêng liêng đã truyền từ từng câu chữ vào tâm khảm tôi, âm ỉ cháy như ngọn lửa của niềm tin, của tình yêu Tổ quốc, của lòng biết ơn và khát vọng sống có ý nghĩa.

"Nhật ký trong tù" là tập thơ được Chủ tịch Hồ Chí Minh sáng tác trong thời gian bị giam giữ ở nhà tù Tưởng Giới Thạch (Trung Quốc) từ năm 1942 đến 1943. Hơn 100 bài thơ tứ tuyệt, ngắn gọn về hình thức nhưng súc tích về nội dung, phản ánh không chỉ đời sống trong tù mà còn là tư tưởng, nhân cách, tình cảm, triết lý sống và nghị lực phi thường của một nhà cách mạng vĩ đại. Mỗi bài thơ là một trang nhật ký, nhưng cũng là một trang tâm hồn.

Trong một thế giới nơi đau hết thấy, Người vẫn viết: "Tinh thần ở ngoài lao". Câu chí sắt đá mà còn là tuyên sự tự do của tâm hồn, của tư chân lý và chính nghĩa. vẫn giữ được phong thái hướng về cách mạng, về tậ, bị áp bức, bị sỉ nhục – nào Người than thân trách vãn thơ tràn đầy ánh sáng của lòng tin và phẩm giá con người.

khổ tưởng như nhấn chìm "Thân thể ở trong lao / thơ không chỉ thể hiện ý ngôn về sự tự do nội tại – tưởng, của lòng tin vào Trong gian khổ, Người điềm nhiên, một lòng nhân dân. Bị đói, rét, bệnh nhưng không một câu thơ phận. Trái lại, đó là những

Tôi không thể quên được cảm giác khi đọc bài "Giải đi sớm" – bài thơ kể về những buổi bị áp giải trong sương sớm lạnh buốt. Thay vì than vãn, Người lại nhẹ nhàng khắc họa sự gian truân một cách thanh thoát, để rồi kết lại bằng câu: "Ai biết trong tù vui đến thế". Một câu thơ mà tôi cho là lạ kỳ nhất trong văn học: chỉ có người có tinh thần siêu việt, trí tuệ phi thường và lòng vị tha vô hạn mới có thể cảm nhận và viết được như vậy. Người tìm thấy niềm vui trong đau khổ – một niềm vui đến từ sự chủ động đối diện, từ cái nhìn trong trẻo và bình thản.

Một điều khiến tôi vô cùng cảm phục là sự quan sát tinh tế và lòng nhân hậu trải rộng trong từng bài thơ. Người viết về bạn tù – những con người cùng chung cảnh ngộ. Người viết về bữa cơm tù khổ, về người cai ngục, về chú chim nhỏ nơi cửa sổ, trăng dịu dàng treo trên bầu trời tù ngục. Từng chi tiết hiện lên sinh động, chân thực và đầy cảm xúc. Người không chỉ miêu tả hiện thực, mà còn truyền vào đó của lòng yêu thương, của cái nhìn cảm thông và độ

người
kham
về ánh
tiết nhỏ
Người
hơi ấm
lượng.

Bài thơ "Ngắm trăng" là một trong những bài tôi yêu thích nhất. "Trong tù không rượu cũng không hoa / Cảnh đẹp đêm nay khó hững hờ" – trong hoàn cảnh tù đầy, không rượu, không hoa, nhưng tâm hồn Người vẫn rung động trước vẻ đẹp của thiên nhiên. Người ngắm trăng, và trăng dường như cũng ngắm lại Người. Khoảnh khắc ấy vượt qua ranh giới của lao tù – nó là sự giao hòa giữa con người với vũ trụ, giữa tâm hồn tự do với cái đẹp vĩnh cửu. Tôi học được từ đó rằng: cái đẹp không bị rào cản bởi hoàn cảnh. Nếu tâm hồn còn trong sáng, còn rung cảm, thì ở đâu cũng có thể tìm thấy vẻ đẹp và niềm vui.

Không chỉ đẹp về cảm xúc, "Nhật ký trong tù" còn khiến tôi kính phục bởi trí tuệ uyên bác và sự lạc quan tuyệt đối. Những bài thơ như "Tảo thực", "Chiều tối"... đều cho thấy Người không chỉ có tài năng thi ca mà còn là một triết gia sống động. Người nhấn gửi những chân lý giản dị mà sâu sắc: "Gian nan rèn luyện mới thành công", "Có chí thì nên", "Trời còn để có hôm nay / Tan sương đầu ngõ vén mây giữa trời"... Những câu thơ ấy giống như những hạt giống, gieo vào lòng tôi niềm tin và sức mạnh để vượt qua khó khăn trong cuộc sống.

Tôi từng nghĩ cuộc sống của một người vĩ đại như Bác Hồ là chuỗi ngày vĩ đại. Nhưng đọc "Nhật ký trong tù" tôi mới hiểu: vĩ đại không phải là không đau khổ, mà là biết sống đẹp trong đau khổ. Bác đã sống như thế – sống đẹp, sống tử tế, sống có lý tưởng

trong cả những hoàn cảnh tối tăm nhất. Người không cần ánh đèn sân khấu, không cần những lời tung hô – mà vẫn lặng lẽ lan tỏa ánh sáng của đạo lý, của tình người và của tự do.

Trong mỗi bài thơ, tôi thấy hiện lên hình ảnh của một con người vừa cứng rắn như thép, vừa mềm mại như dòng sông. Người có thể chịu đựng đòn roi, có thể đi qua những buổi giải lao bằng đôi chân sưng tấy, nhưng trái tim Người thì không bao giờ khô cứng. Nó vẫn biết rung động, biết yêu thương, biết hi vọng và truyền cảm hứng. Đó là điều khiến tôi ngưỡng mộ sâu sắc nhất.

Tôi không chỉ đọc "Nhật ký trong tù" bằng con mắt của người yêu văn chương, mà còn bằng trái tim của người đi tìm lý tưởng sống. Trong một thế giới nhiều biến động, đôi khi ta dễ bị cuốn vào danh lợi, vào những điều nhỏ nhen, ích kỷ. Nhưng đọc thơ Bác, tôi thấy mình cần sống khác đi – sống đơn giản hơn, nhưng sâu sắc hơn. Biết trân quý tự do, trân quý con người, biết yêu đất nước không phải bằng lời nói suông mà bằng hành động, bằng nghị lực và niềm tin.

Mỗi lần cảm thấy mỏi mệt, mất phương hướng, tôi lại đọc "Nhật ký trong tù". Và lạ kỳ thay, tôi luôn tìm thấy ở đó một nguồn năng lượng mới – một sự nhắc nhở nhẹ nhàng nhưng sâu sắc rằng: sống là để vượt lên, để yêu thương, để phụng sự. Chủ tịch Hồ Chí Minh không chỉ là vị lãnh tụ – mà còn là một người thầy lớn trong đời tôi. Và "Nhật ký trong tù" – không chỉ là một tập thơ – mà là một cuốn sách gối đầu giường, một ngọn đèn soi sáng tâm hồn.

Tôi tri ân sâu sắc tác phẩm ấy. Tri ân vì đã được sinh ra trong một đất nước có những con người như Bác. Tri ân vì trong dòng chảy văn học dân tộc, tôi có một nơi để trở về khi lòng chên vênh. Tri ân vì từng câu thơ, từng dấu chấm, dấu phẩy trong "Nhật ký trong tù" đều là minh chứng cho một chân lý: Dù thế giới có tối tăm đến đâu, nếu trái tim ta còn sáng, ta sẽ không bao giờ bị lạc đường.

Lẽ đó, tôi nguyện sống, học tập và làm việc theo tinh thần ấy – tinh thần của một người tù mà tâm hồn tự do nhất. Một tinh thần mà mãi mãi tôi mang theo, như một ngọn lửa thiêng trong tim.